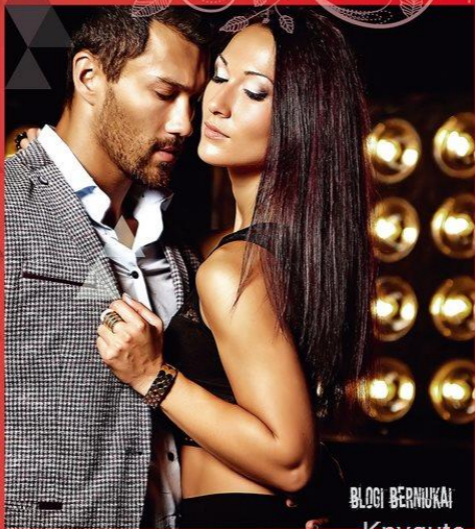

Svajonų
ROMANAI

Aistra

JULES BENNETT
Įstrigę

2017 sausis-vasaris

BLOGI BERNUKAI

Knygute.lt

Jules Bennett
(Džuls Benet)

ĮSTRIGĘ

Serija
"*Blogi berniukai*"
pirma knyga

Versta iš Jules Bennett, Trapped with the Tycon,
2016

© Jules Bennett, 2016

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks
panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra
visiškai atsitiktinis.

Evelina Klimaitė, vertimas iš anglų kalbos, 2016

© Janina Jankauskaitė-Šareikienė, dizainas, 2016

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2017

ISBN 978-609-03-0163-0

Elektroninę versiją parengė, 2016

Pirmas skyrius

Vos pajutusi buvusiojo pirštus ant rankos, Zara Perkins bemat išsivadavo iš kietų gniaužtų.

- Nešoksiu, aš dirbu.

Be abejo, Šeinas Čepmenas turėjo pasirodyti, kai ji dirbo vienam iš svarbiausių klientų. Zara didžiavosi savo darbu ir stengėsi kiekvieną užsakovų vakarėlį paversti kuo ypatingiausiu renginiu. Tačiau šį grasino sugadinti Šeinas.

- Tu tikra erzintoja, - pašaipiai iškošė Šeinas. Nuo jo trenkė viskiu. - Mačiau, kaip į mane žiūrėjai.

Žinoma, su panieka, kad jis drįso čia ateiti. Zara mieliau basomis perlėktų per šukes, nei leistųsi dar kartą jo paliečiama. O, kad Šeinas pasitrauktų: darbas naujas ir labai svarbus, tad Zara tikrai netroško gintis nuo vyro, su kuriuo kitados, deja, nuėjo į porą pasimatymų.

- Pašokit su manimi.

Reiklus žemas balsas privertė ją suvirpėti. Zara lengvai atpažino, kas jai už nugaros... naujasis bosas, tariamai korumpuotas verslo magnatas Breidenas Ošėja.

Stypsodama tarp Šeino ir Breideno, ji jautėsi atsidūrusi situacijoje, kurios būtų mielai išvengusi pirmą darbo su Ošėjų šeima dieną. Bet Zara buvo įsprausta tarp dviejų galingų vyrų. Su vienu iš jų nenorėjo turėti reikalų, o kito paslaptinga, intriguojanti asmenybė vertė širdį plakti smarkiau. Tuos kelis kartus, kai lankėsi jo darbo kabinete, niekaip negalėjo susikaupti. Breidenas Ošėja spinduliavo autoritetą, valdžią ir seksualumą.

Zarai šmėkštelėjo mintis, kad Breidenas turėjo įsikišti, ir ji pasijuto pažeminta. Juk ji čia iš profesinių paskatų, tad buvęs vaikinai tikrai nepadės jos reputacijai, kurią ji taip kruopščiai stengėsi pelnyti.

Šeinas piktai dėbelėjo jai per petį, nebyliai parodydamas Breidenui, ką mano apie jo įsiterpimą, bet, Zarai nespėjus prasižioti, bosas paėmė ją už rankos ir išsitempė į šokių aikštelę nuostabios pokylių salės viduryje.

Netrukus ji jau šoko prisispaudusi prie vyriausio Ošėjų brolio ir... jai visai patiko. Zara žavėjosi tvirtu, seksualiu kūnu, aprengtu geriausiu juodu kostiumu su juodais marškiniais ir be kaklaraiščio, tačiau būti taip arti ir kvėpuoti tuo neabejotinai brangių vyriškų kvėpalų aromatu prilygo tikrai kankynei.

Breidenas itin seksualus, tačiau jis – naujasis jos bosas, ir ji privalėjo puikiai pasirodyti dėl prestižo ir beprotiškai didelio atlyginimo. Tai pirmas Zaros šiai ją prieš porą mėnesių pasamdžiusiai įžymiai šeimai suorganizuotas renginys ir ji negalėjo leisti *kvailysčių*.

Tai reiškė: jokių minčių apie seksą. Jokių. Na, nebent vėliau, kai bus viena.

– Tikrai turiu dirbti.

Juk privalėjo šiek tiek paprieštarauti. Net jei šokis su Breidenu atrodė tarsi savotiškos įžanginės glamonės, ji buvo šio vakarėlio koordinatore ir jai nederėjo suktis po salę su renginio šeimininku ir užsakovu, nors ir kaip puikiai jiedu sutartų. Tarp jų nuo pat pradžių įsižiebė keista, iki šiol nepatirta, magnetinė energija, bet Zara pernelyg į tai nesigilino.

Breidenas įdėmiai nužvelgė ją tamsiomis akimis.

– Su tokia suknele turėtumėt šokti, – tarė neišsypsodamas.

Moteriai pro ausis nepraslydo seksuali žodžių potekstė. Ji vilkėjo paprastą, tačiau veiksmingą mėgstamą juodą suknelę iki kelių su gilia V formos iškirpte. Net ir norėdama, nepaslėptų moteriškų formų. Be to, tai buvo geriausias

drabužis, kurį surado vis dar neiškraustytose dėžėse... po trijų mėnesių naujuose namuose. Jei būtų jas ištuštinusi, tai būtų reiškę sėsumą, šaknų įleidimą.

- Juk mokate man ne už šokius, - atkirto Zara, bet nepasitraukė iš galingo glėbio. Protas skambino pavojų, tik kūnas negirdėjo. - Tai tikrai neprofesio--nal.

- Padarykite pertraukėlę.

Uždėjęs didelį delną jai ant nugaros, kitame laikydamas jos ranką, Breidenas pakvietė Zarą klasikinio šokio. Virš galvų švietė krištoliniai šviestuvai, nuo kurių atšvaitų visomis spalvomis žibėjo išvaškuotas parketas. Didžiulės stiklinės durys į verandą vizualiai didino kambarį. Nekeista, kad Ošėjai garsėjo prabangiais vakarėliais - kas savo namuose turėjo pokylių salę?

Aplink sukiojosi kitos poros, tačiau Zaros dėmesį prikaustė tos tamsios, paslaptingos akys. Reikėjo kuo skubiau perimti vairą į savo rankas, nes, nors Breidenas ir įtikinėjo ją pailsėti, jai mokėjo ne už šnekas. Ošėjai pasiūlė jai krūvą pinigų, kad paverstų šią kasmetinę šventę dar didesniu įvykiu nei pernai, be to, Zarą pasiekė gandai, jog buvęs renginio koordinatorius buvo itin nemaloniai atleistas. Ji

negalėjo susimauti.

Ar leisti to padaryti išprotėjusiems buvusiems gerbėjams.

- Galėjau susitvarkyti, - tarė ji Breidenui. - Šeinas tiesiog...

- Su tokia dailia moterimi nepageidauju šnekėti apie kitus vyrus.

Viskas, profesinės ribos tikrai peržengtos. Kiekvienas jo išstartas žodis skambėjo žavingai, autoritetingai... aistringai. Jis įgudusiai slėpė jausmus ir neprarado savitvardos, o jį gaubianti paslaptingo auro darė jį dar patrauklesnį.

Bet ne. Ji ką tik išsiskyrė su galingu ir itin valdingu vyru, jai puikiai sekėsi būti vienai ir puoselėti savo prieš metus įkurtą verslą. Zaros tikslas - tapti tokiais garsiais, kad į ją dėl renginių kreiptųsi visa grietinėlė. Darbas su Ošėjais buvo pirmas didelis žingsnis į tą tikslą - nors sklido gandai apie ne visuomet švarų aukcionų verslą, šeima galėjo pasigirti puikiausiais ryšiais, ir Zara tikėjosi šitaip gauti naujų užsakymų.

- Jei ir toliau raukysitės, manysiu, kad vis dėlto labiau vertinate Šeino draugiją, - Zaros mintis netikėtai nutraukė Breideno žodžiai. - O

gal įsikišau į meilužių ginčą?

Moteris vos neatšoko.

- Ne, tikrai ne meilužių.

Ar Breidenas girdėjo Šeino žodžius? - nurau-
do moteris. Jiedu nuėjo į kelis pasimatymus,
tačiau Šeinas elgėsi pernelyg valdingai, ir Za-
ra nutraukė santykius, bet vyras nenorėjo jos
paleisti. Dėkui Dievui, Zara su juo taip ir ne-
permiegojo.

Vis dėlto Šeinas nepatingėjo priminti, kaip
greitai galėtų sunaikinti jos verslą. Ar tikrai
manė, kad taip išsikovos antrą progą? Kelias į
moters širdį tikrai ne grasinimais klotas.

Zara neatsitrauks be kovos, tačiau stengėsi
mąstyti realistiškai - juk jis turėjo pinigų ir ry-
šių. Nuo Šeino žodžių ją krėtė šiurpas.

- Šalta? - susirūpino Breidenas.

Jis kilstelėjo ranką ir pirštų galais palietė
nuogą moters odą virš suknelės medžiagos.

Ir kaip jai galėjo būti šalta, kai žvilgsnis toks
karštas, o stangrus kūnas prigludęs taip, tarsi
abu būtų vieno obuolio pusės? Keista, kad dar
nedegė liepsnose.

- Pone Ošėja...

- Breidenai.

Zara nurijo seiles.

- Puiku. Breidenai, - pasitaisė stengdamasi atlaikyti vyro žvilgsnį. - Man vertėtų patikrinti, ar netrūksta gėrimų...

- Jau patikrinta.

- Užkandžius...

- Ten viskas gerai.

Jiedu pasuko prie didžiulių stiklinių durų į verandą, kur už lango sukiojosi snaigės, pranašaudamos artėjančią pūgą. Vasaris Bostone permainingas ir nenuspėjamas.

- Šį vakarą šauniai padirbėjote, - pagyrė Breidenas. - Aš sužavėtas.

Zara nesulaikė šypsenos.

- Džiaugiuosi tai girdėdama. Mėgstu savo darbą ir siekiu, kad klientai būtų patenkinti. Kita vertus, nenorėčiau įprasti šokti, kai turiu dirbti.

Vyras nykščiu švelniai glostė jos nuogą odą. Nė nesistengdamas buvo ypač patrauklus ir jaudinantis. O gal kaip tik labai stengėsi. To Zara negalėjo nuspėti.

Ji ne iš karto susiprato esanti užspeista į kampą. Plačia nugara užstojęs ją nuo kitų šokėjų, Breidenas prikaustė ją tamsiu svaiginančiu žvilgsniu.

- Girdėjau, ką jis sakė.

Zara nutirpo, giliai įkvėpė ir, atsargiai rinkdama žodžius, atsakė:

- Niekas niekuomet nesutrukdys man atlikti darbo. Šeinas...

- Daugiau nebetrukdys, - grėsmingai užtikrino Breidenas. Jo akys lakstė po moters kūną, liedsamos panašiai, kaip ką tik pirštai.

Ne. Ne, ne, ne. Negaliu ir toliau puoselėti šitokių geidulingų minčių. Po galais, juk jis - mano bosas. Kad ir kaip Breidenas Ošėja intriguavo, moteris neturėjo laiko seksualiniams santykiams. Nekeista, kad buvo tokia irzli.

- Pūga prasideda. - Vyras linktelėjo stiklinių durų link. - Ar toli gyvenate?

- Apie dvidešimt minučių kelio.

- Jei turite grįžti...

- Ne. - Zara iškėlė ranką ir papurtė galvą. - Visą gyvenimą praleidau Bostone, tad sniegas manęs negąsdina. Be to, niekuomet neišeinu iš renginių anksti.

Breidenas kurį laiką įdėmiai į ją stebėjosi ir galiausiai linktelėjo.

- Džiugu girdėti, tačiau nenoriu jūsų paleisti vairuoti tokiais keliais. Mano vairuotojas jus nuveš.

- Ne, nereikia.

Breidenas palinko arčiau ir Zara juto jo kvėpavimą sau ant skruosto.

- Nešvaistykime laiko ginčams, kai turėtume šokti.

Apsivijęs liemenį, Breidenas prisitraukė ją arčiau. Vis dėlto pertraukė dar nesibaigė. Na, ir gerai, nes ji dar nenorėjo paleisti tvirto kūno.

Moters kūnas atrodė puikiai, bet jį liesti buvo visai kas kita. Breidenas žinojo, kad Zara seksuali, tačiau tikrai nesitikėjo šitokio kibirkščiųuojančio potraukio. Vis dėlto jis turėjo susikaupti ir neleisti velniškiems apvalumams nukreipti jo nuo plano.

Zara su elegantiška juoda suknele gilia iškirpte ir dailia krūtine traukė akį ir blaškė dėmesį nuo tikrojo šio vakarėlio tikslo.

Būtent todėl jis neatsitiktinai sutrukdė vienam didžiausių savo priešų lįsti prie moters, į kurią žvilgčiojo visą vakarą. Breideną kamavo pavydas. Beprotiškas, nes Zara tik paprasčiausia renginių koordinatorė... šį darbą gavusi tyčia. Pasamdė ją, kad užmegztų ryšį ir šitai priešų prie asmeninio jos gyvenimo ir namų, kuriuose galėjo slypėti Ošėjų šeimos paveldas.

Niekas nesutrukdys įvykdyti tėvui mirties pa-

tale duoto pažado.

Breidenas buvo pratęs vilioti, kad gautų, ko užsigeidęs. Intymūs pokalbiai lovoje atriūdavo liežuvį ir, jei Zara išklos viską, ką Breidenas nori išgirsti, nereikės laužyti įstatymų... bent akivaizdžiai. Būtų kvaila atsisakyti tokios progos, ypač patyrus, kaip puikiai jūdviejų kūnai tiko vienas prie kito, ir pastebėjus, kaip, jam vos prisilietus prie nuogos jos odos, moteris sulaikė kvapą. Tik, tiesą pasakius, tas nekaltas prisilietimas paveikė ir jį patį ir jam derėjo suvaldyti tą nenumaldomą aistrą.

Breidenas privalėjo nepamiršti, kad yra šeimos galva ir turi atlikti pareigą - flirtas ir vilionės turėjo būti saikingi.

Šįvakar Ošėjų aukcionas šventė ne tik aštuoniasdešimtąjį sėkmingos veiklos jubiliejų, bet ir dviejų naujų vietų Atlantoje ir Majamyje atidarymą. Už Majamį buvo atsakingas brolis Makas, išsikraustęs ten plėtoti verslo.

Šiaip ar taip, Bostone visuomet liks pagrindinis aukcionų štabas, jį po tėvo mirties perėmė Breidenas ir dabar žadėjo keletą svarbių pokyčių - laikas šeimai verstis teisėta veikla. Jis matė, kaip nešvarūs reikalai ir su tuo susijęs nerimas nuvarė Patriką Ošėją į kapus, ir pats netroško panašaus galo....